

Janina Krauss, Adam Krauss

Baczyn, gm. Liszki, woj. krakowskie

Informator Archeologiczny : badania 18, 65

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BACZYN, gm. Liazki
woj. krakowskie

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Janina Krauss i dr Adam Krauss. Finansowało Muzeum Archeologiczne - Konserwator Zabytków Archeologicznych w Krakowie. Dwunasty sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Kontynuowano badania na cmentarzysku, które znajduje się na południowym sklonie wzniesienia opadającego ku rzece Sance, na polach objętych uprawą.

Ogółem odkryto 7 płaskich grobów o mieszanym obrządku grzebalnym /nr 386-382/, spośród których wyróżniono 2 szkieletowe, 3 ciałopalne popielnicowe i 2 ciałopalne jamowe.

Groby szkieletowe, spośród których jeden był uszkodzony rabunktem, znajdowały się na poziomie 80 i 100 cm. Oba posiadały częściowo obwarowania, a jeden dość zwartą kamienną nakrywą. Zmarli, usytuowani na osi S-N oraz SW-NE, leżeli w pozycji wyprostowanej, na wznak, głowami na południe. W jednym przypadku zachował się układ rąk: prawej zgiętej w łokciu i skierowanej ku twarzy, a lewej ułożonej pod kątem prostym. Do wyposażenia nieuszkodzonego grobu należały 4 brązowe kółka, znajdujące się przy głowie zmarłego.

Groby ciałopalne popielnicowe, zawierające urny z przepalonymi kośćmi, znajdowały się na głębokości 40, 70 i 80 cm. Były one pozbawione nakryw i obwarowań, z wyjątkiem jednego, którego obstawę stanowił pojedynczy kamień. Do wyposażenia ich należał czerpak lub kółka brązowe.

Groby ciałopalne jamowe, nie posiadające również kamiennego obudowy, sięgały głębokości 30 i 50 cm. Jeden z nich wyróżniał się owalną jamą, wydłużoną na osi S-N, w której północnej części znajdowało się koliste skupisko przepalonych kości z brązowym kółkiem i szpilą, a w południowej - ułamki czerpaka.

Materiały zostały złożone w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Przewiduje się kontynuację badań.

BARTLEWO, gm. Lisewo
woj. toruńskie
Stanowisko 21

patrz
neolit

BIAŁOBRZEGI
woj. rzeszowskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Sylwester Czopek. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Trzeci sezon badań. Osada grupy tarnobrzesckiej kultury łużyckiej z okresu halsztackiego i lateńskiego. Ślady osadnictwa mezolitycznego oraz kultury pomorskiej.

Eksploatację poddano ok. 134,5 m² w części A stanowiska /kontynuacja części już przebadanej w kierunku południowym/. Odkryto i wyeksplorowano dalszych 13 obiektów, w tym 8 śladów po słupach /4 z nich można łączyć w jeden budynek słupowy o wymiarach 2,4 x 2,7 m/. Pozostałe obiekty to jamy o nieokreślonym bliżej charakterze /typu odpadkowego?/. Stratygrafia tej części stanowiska jest następująca:

1. Warstwa humusowa /do 0,25 m/.
2. Warstwa kulturowa o jednolitym charakterze /miąższość do 0,5 m, w wyższych partiach stanowiska warstwa ta nie występuje/.
3. Piasek calcowy, w który wkopane są obiekty.

Różnicą w stosunku do ubiegłych sezonów jest wystąpienie bogatej warstwy kulturowej ze znaczną ilością ceramiki i kości zwierzęcych. Ceramika jest jednolita - przeważa naczynia typu "garnek z dziurkami pod krawędzią" - reprezentująca III fazę rozwoju grupy tarnobrzesckiej /kultury łużyckiej/. Na uwagę zasługują fragmenty 2 figurek ptaszeków glinianych /egzemplarze puste wewnątrz/ oraz skrzęty brązowe, w tym 1 ślimacznicowaty.

W badaniach tegorocznych uzyskano także ceramikę, którą można wiązać z kulturą pomorską oraz materiał krzemienisty z okresu mesolitu.

Materiały i dokumentację z badań złożono w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania będą kontynuowane.

BIAŁOBRZEGI
woj. rzeszowskie
Stanowisko 5

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadzili mgr mgr Joanna Podgórska-Czopek i Sylwester Czopek. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada grupy tarnobrzesckiej /kultury łużyckiej/ z okresu halsztackiego, osada wczesnośredniowieczna, ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych.